



MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**



Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199754
Fax : + 021 3368548
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 224/ 2012

privind soluționarea contestațiilor depuse de
S.C. .X. S.A. .X.

înregistrate la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția generală de
soluționare a contestațiilor
sub nr.**907377/17.08.2011 și nr.907378/17.08.2011**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor a fost sesizată de
Biroul vamal .X. prin adresele nr..Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția generală de soluționare a
contestațiilor sub nr.**X/17.08.2011 și nr.X/17.08.2011**, asupra contestațiilor
depose de **S.C. .X. S.A.**, cu sediul în localitatea **Poșta .X., Clădirea X, cam.X,**
Județul .X., cod poștal X, C.I.F. X.

Contestațiile sunt formulate împotriva următoarelor **decizii:**

- **Decizia pentru regularizarea situației nr..**
- **Decizia pentru regularizarea situației nr..**

Obiectul contestațiilor formulate de societate îl constituie suma totală
de **.X. lei** reprezentând:

- | | |
|--------------------------------------|----------------|
| - taxe vamale: | .X. lei |
| - Accize: | .X. lei |
| - T.V.A.: | .X. lei |
| - Dobânzi/major. Taxe Vamale: | .X. lei |
| - Dobânzi/major. Accize: | .X. lei |
| - Dobânzi/major. T.V.A.: | .X. lei |
| - Penalități taxe vamale: | .X. lei |
| - Penalități Accize: | .X. lei |
| - Penalități T.V.A.: | .X. lei |

Potrivit pct.9.6 din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

“ În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, sau alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale sau tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se va proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei.”

Constatând că sunt înregistrate un număr de 2 contestații formulate de aceeași persoană juridică, respectiv **S.C. .X. S.A.**, împotriva unor acte administrativ fiscale încheiate de aceleași organe vamale, respectiv Biroul vamal .X., vizând aceeași categorie de obligații fiscale și ținând seama de dispozițiile legale mai sus menționate, **se va proceda la conexarea dosarelor pentru o mai bună administrare a acestora.**

În raport de data comunicării **Deciziilor pentru regularizarea situației nr..X./29.06.2011 și nr..X./22.06.2011, în data de 14.07.2011**, astfel cum rezultă din confirmările de primire aflate în copie la dosar, contestațiile au fost depuse în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind depuse la Biroul vamal .X., în data de **08.08.2011**, așa cum reiese din ștampila registraturii organului constatator aplicată pe originalele acestora, aflate la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206 art.207 alin(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestațiilor formulate de către **S.C. .X. S.A.**

I. Prin contestații, S.C. .X. S.A. solicită revocarea în totalitate a Deciziilor pentru regularizarea situației nr..X./29.06.2011 și nr..X./22.06.2011 emise în baza Proceselor verbale de control nr..X./29.06.2011 și nr..X./22.06.2011 și învederează că, activitatea de control s-a desfășurat fără respectarea *“prevederilor legale imperative care o guvernează”*, iar în ceea ce privește constatările care au sta la baza stabilirii obligațiilor suplimentare de plată acestea *“sunt nelegale, nefondate și nu țin cont nici de prevederile legale naționale, dar nici de cele comunitare”*.

Societatea arată că prin procesul verbal nu s-a precizat tipul actului de control, programat sau inopinat, precum și faptul dacă acesta a fost general sau parțial.

Contestatară invederează că, organele vamale au efectuat controlul fără a-l aviza și fără ca acesta să fie înregistrat în Registrul Unic de Control și apreciază că „*aceste lipsuri sunt prejudicioase pentru subscrisa întrucât nu permit verificarea posibilității unui reprezentant al societății de a participa în mod activ la aceasta activitate de control și de a se apăra în mod corespunzător*”.

În ceea ce privește constatările organului de control, societatea susține că acestea sunt nefondate, și face precizarea asupra constatărilor că, bunurile comercializate prin magazinele duty-free „*(...)nemarcate corespunzător cu timbrul EXPORT (...) nu sunt relevante în stabilirea de sume la plată în mod suplimentar*”, întrucât „*(...) la momentul August 2011, deși, același text de lege invocat de organul de control prevedea faptul că, - Procedura privind marcarea se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, - Ordinul menționat nu fusese încă aprobat. (...) În plus, sancțiunea în cazul nerespectării acestei obligații ar fi fost aceea de suspendare pe termen de 6 luni a autorizației de comercializare, fără a conduce la recalcularea de taxe vamale, accize și/sau TVA*”.

Totodată societatea afirmă că, „*Constatățile organelor de control nu au temei legal*” și aduce în susținere faptul că „*Modificările aduse prin OUG54/2010 nu conține reglementări cu privire la mărfurile la mărfurile cărora le fusese deja acordat regimul vamal de antrepozit și care (...) de asemenea se aflau în continuare în antrepozit fiscal de depozitare beneficiind deci în continuare de suspendarea la plata accizelor și TVA*” .

De asemenea societatea arată că obligațiile suplimentare de plată au fost calculate defectuos de la „*data emiterii bonului fiscal – momentul nașterii datoriei vamale*”, cum susține organul de control vamal și nu în funcție de data comunicării acestora, făcând totodată precizarea că, „*Atât dobânzile și penalitățile de întârziere se percep de-abia după expirarea termenului de plată, prin urmare calcularea încă de la data emiterii fiecărui bon fiscal este nelegală și abuzivă*”.

În acest sens societatea invocă prevederile „*art.111 al 2 lit.b din codul de procedură fiscală diferența de obligații fiscale principale sau accesorii se achită în funcție de data comunicării acestora*”.

În continuare contestatară susține că, nu a depășit limita cantitativă permisă de către normele comunitare Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 noiembrie 2008 stabilește alte cantități pentru bunuri accizabile de uz personal, mai mari și cuantificabile în unitatea de măsură „țigaretă”. Societatea susține, în continuare că, „*orice instanță națională trebuie ca, într-o cauză ce intră în jurisdicția sa, să aplice dreptul comunitar în totalitatea sa și să protejeze drepturile pe care acesta le conferă cetățenilor și este obligată, ca atare, să nu aplice orice prevedere din dreptul național care ar putea veni în conflict cu dreptul comunitar, fie anterioară*

sau ulterioară intrării în vigoare a regulii comunitare”(Hotărârea Curții din 9 martie 1978, Amministrazione delle Finanze dello Stato c. Simmenthal).

În concluzie societatea solicită revocarea în totalitate a actelor administrative respectiv

II. Prin Deciziile pentru regularizarea situației nr..X./29.06.2011 și nr..X./22.06.2011 s-au stabilit obligații în sarcina S.C. .X. S.A. în suma totală de .X. lei reprezentând taxe vamale, taxa pe valoarea adăugată, accize precum și accesoriile aferente acestora.

Organele de control au verificat legalitatea derulării operațiunilor de comercializare a mărfurilor în regim duty-free, în conformitate cu prevederile OUG nr.104/2002 privind regimul vamal al mărfurilor comercializate în regim duty-free, modificată prin OUG nr.54/2010, și a modului de încheiere a regimului vamal de antrepozitare pentru mărfurile ce depășesc uzul personal pentru o persoană într-un interval de 24 de ore, stabilit de dispozițiile art.2 din OUG 54/2010. În acest sens, organele de control vamal au constatat că societatea autorizată să desfășoare activitatea de comercializare a mărfurilor, în regim duty-free au încheiat eronat regimul vamal de antrepozitare pentru mărfurile ce depășesc uzul personal pentru o persoană într-un interval de 24 de ore, și anume 2 pachete/călător/zi, prin depunerea unei declarații de export. În consecință organele vamale de control au stabilit în sarcina contestatarii obligații suplimentare reprezentând taxe vamale, TVA, accize, și accesoriile aferente.

Totodată organele de control vamal au constatat că, societatea nu a retras stocurile necomercializate în vederea aplicării marcajului specific acestor mărfuri și anume inscripționarea cu denumirea “EXPORT” și mai mult au pus în vânzare aceste mărfuri.

Organele vamale invocă în susținerea constatărilor prevederile art.1, punctele 3 și 5 și ale Art.VIII pct.3 din OUG nr.104/2002 privind regimul vamal al mărfurilor comercializate în regim duty-free, modificată prin OUG nr.54/2010, art.204, alin.(1) și alin.(3) din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului vamal comunitar, publicat în JO nr.302.1 L, precum și art.136, art.157 alin.(3), art.162, art.165 și art.192 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu completările și modificările ulterioare.

III.Luând în considerare susținerile contestatoarei și documentele invocate de acestea, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

1.Referitor la excepția ridicată de contestatară, precum că activitatea de control nu s-a desfășurat în conformitate cu prevederile legale se rețin următoarele.

Analizând susținerile contestatarei se constată că organul de control și-a precizat în preambulul actului de control temeiul de drept sub care a avut loc această activitate, și anume “În baza H.G. 110/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămiror, OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și a art.78 alin.(1), alin.(2) și alin.(3) din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal Comunitar, a Legii nr.86/2006 privind Codul vamal al României și a Ordinului de serviciu nr.52/29.04.2011 precum și în conformitate cu prevederile Ordinului Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, care prin dispozițiile art.63 alin.(8) se precizează “În situațiile în care controlul nu se efectuează la sediul sau la domiciliul persoanei, când reverificarea declarațiilor se efectuează pe bază de documente aflate la dispoziția autorității vamale sau primite de la alte autorități ori persoane, potrivit dispozițiilor legale, precum și atunci când se refuză semnarea procesului-verbal de control, acesta se semnează înainte de comunicare numai de echipa de control. În aceste cazuri, procesul-verbal de control poate fi adus la cunoștința și, respectiv, comunicat persoanei a cărei activitate a fost controlată, odată cu Decizia pentru regularizarea situației, prevăzută la [art. 78.](#)”

Din prevederile susmenționate se reține că, reverificarea declarațiilor vamale s-a efectuat pe baza documentelor aflate la dispoziția autorității vamale fapt pentru care procesele verbale de control ulterior au fost semnate înainte de comunicare numai de echipa de control și comunicate societății controlate odată cu **Deciziile pentru regularizarea situației nr..X./29.06.2011 și nr..X./22.06.2011** care, în conformitate cu prevederile art.100 alin.(8) din legea 86/2006 privind Codul vamal al României, constituie **titlu de creanță, spre deosebire de procesele verbale de control vamal ce nu dețin această calitate esențială**, pentru diferențele de drepturi vamale și alte sume cuvenite bugetului de stat și care respectă dispozițiile din actele normative mai sus menționate.

În consecință, se resping excepțiile ridicate de societate, contestațiile urmând a fi analizate pe fond.

2.Referitor la obligații suplimentare stabilite în sarcina societății, în sumă totală de .X. lei reprezentând:

- **taxe vamale:** .X. lei
- **Accize:** .X. lei
- **T.V.A.:** .X. lei

Total obligații principale: .X. lei

- **Dobânzi/major. Taxe Vamale:** .X. lei
- **Dobânzi/major. Accize:** .X. lei

- Dobânzi/major. T.V.A.: .X. lei
- Penalități taxe vamale: .X. lei
- Penalități Accize: .X. lei
- Penalități T.V.A.: .X. lei

Total accesorii: .X. lei

cauza supusă soluționării este dacă organele vamale au stabilit în mod legal diferențe de drepturi vamale în sarcina societății contestatară în condițiile în care din verificările efectuate de reprezentanții Biroului vamal .X. a rezultat că S.C. .X. S.A. a comercializat marfuri în regim de duty – free ce depășesc uzul personal pentru o persoană într-un interval de 24 de ore.

În fapt, S.C. .X. S.A. a făcut obiectul unor controale vamale ulterioare, ce au constat în verificarea legalității derulării operațiunilor de comercializare a mărfurilor în regim de duty – free, în conformitate cu prevederile OG 104/2002 privind regimul vamal al mărfurilor comercializate în regim duty-free, modificată prin OUG nr.54/2010 și a modului de încheiere a regimului vamal de antrepozitare pentru mărfurile ce depășesc uzul personal pentru o persoană într-un interval de 24 de ore. Magazinul duty-free din punctul de frontieră .X. și-a desfășurat activitatea în baza Autorizației de funcționare în regim duty-free nr..X./11.11.2007.

Perioada supusă controlului a fost 01.07.- 31.07.2010 și respectiv 01.08 - 31.08.2010.

Urmare verificărilor efectuate, s-a constatat că societatea nu a retras stocurile necomercializate în vederea aplicării marcajului specific acestor mărfuri și anume inscripționarea cu denumirea “EXPORT” și mai mult au pus în vânzare aceste mărfuri.

Totodată s-a mai constatat că magazinul duty-free din punctul de frontieră .X. a vândut produse, reglementate cantitativ, peste cantitatea destinată uzului personal pentru o persoană într-un interval de 24 de ore.

În același sens s-a mai constatat că, **S.C. .X. S.A.** autorizată să desfășoare activitatea de comercializare a mărfurilor în regim duty-free a încheiat eronat regimul vamal de antrepozitare pentru mărfurile ce depășesc uzul personal pentru o persoană într-un interval de 24 de ore, prin depunerea unor declarații vamale de export.

În drept, în domeniul derulării operațiunilor de comercializare a mărfurilor în regim duty-free și a modului de încheiere a regimului vamal de antrepozitare pentru mărfurile ce depășesc uzul personal pentru o persoană într-un interval de 24 de ore, sunt incidente prevederile art.2 alin.(2) din OUG nr.54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, care stabilesc că,

“Pentru produsele din tutun, băuturile distilate, rachiuri, lichioruri și alte băuturi spirtoase, bere, vinuri, vermuturi și alte băuturi fermentate, cantitățile destinate uzului personal pentru o persoană într-un interval de 24 de ore sunt limitate la:

- a) țigarete - două pachete țigarete/călător/zi;*
- b) țigări (cu o greutate maximă de 3 grame/bucată) - 100 de bucăți;*
- c) țigări de foi - 20 de bucăți;*
- d) tutun de fumat - 250 grame;*
- e) băuturi spirtoase - 1 litru;*
- f) produse intermediare - 2 litri;*
- g) vinuri sau băuturi fermentate - 20 litri;*
- h) bere - 25 litri.”*

Aceste dispoziții se coroborează cu prevederile art.1, alin.(3) și alin.(5) din OUG nr.104/2002 privind regimul vamal al mărfurilor comercializate în regim duty-free, modificată prin OUG nr.54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, precum și ale art.VIII pct.(3) din ultimul act normativ astfel:

“Operatorii economici autorizați conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență comercializează mărfurile prevăzute la [art. 2](#) alin. (2) în regim duty-free, în limita cantităților destinate uzului personal, la prețuri care nu includ taxa vamală, taxa pe valoarea adăugată și acciza aferentă, după caz.

Mărfurilor comercializate prin magazinele autorizate, în valută, potrivit legii, în regim duty-free, li se aplică regimul vamal de export.”

respectiv,

“Operatorii economici autorizați să desfășoare activitatea de comercializare a mărfurilor, în valută, în regim duty-free, situate în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat terestre cu țările terțe, după locurile stabilite pentru efectuarea controlului vamal, vor lua măsurile care se impun în vederea respectării întocmai a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.”

Conform prevederilor sus menționate se reține că, pentru evitarea unor acte ce pot fi încadrate în categoria evaziunii fiscale legiuitorul a dispus limitarea cantitativă a desfacerii prin magazinele duty-free unor produse, enumerate mai sus, stabilind totodată măsura aplicării imediate a comercializării sub condiția respectării cantității „destinate uzului personal pentru o persoană într-un interval de 24 de ore”. În același timp actul normativ califică atât din punct de vedere vamal cât și fiscal mărfurile comercializate prin magazinele duty-free, acestea nefiind purtătoare de taxă vamală, taxa pe valoarea adăugată și accize, determinând totodată regimul vamal aplicabil și anume cel de export, strict pentru acele bunuri care din punct de vedere cantitativ au respectate dispozițiile din actele normative menționate.

Astfel, **S.C. .X. S.A.**, autorizată să desfășoare activitatea de comercializare a mărfurilor în regim de duty-free, **nu a aplicat măsurile impuse, de limitare cantitativă imediată a vânzărilor de produse „destinate uzului personal pentru o**

persoană într-un interval de 24 de ore” conform dispozițiilor OUG 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale care modifică OUG nr.104/2002 privind regimul vamal al mărfurilor comercializate în regim duty-free, iar mai mult **a încheiat eronat regimul suspensiv cu impact economic de antrepozit vamal pentru bunurile specificate și anume două pachete/călător /zi, prin depunerea unei declarații vamale de export.**

În susținerea acestor constatări sunt aplicabile, atât anterior cât și ulterior intrării în vigoare a OUG 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, prevederile art.89 alin.(1) și (2) din Regulamentul CEE nr.2913/1992 privind Codul Vamal Comunitar, care dispune: „*Un regim suspensiv cu impact economic se încheie când se atribuie o altă destinație vamală admisă fie mărfurilor plasate în acest regim, fie produselor compensatoare sau transformate plasate sub acest regim.*”

Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor pentru care nu s-a încheiat un regim în condițiile prevăzute.”

În acest context, se reține că **o altă destinație vamală admisă mărfurilor plasate în regim este exportul, dar numai pentru mărfurile vândute în cantitățile stabilite de prevederile art.2 alin.(2) din OUG nr.54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, mai sus prezentată.**

Având în vedere cele prezentate, în sarcina **S.C. .X. S.A.** se naște o datorie vamală în conformitate cu prevederile art.204, alin.(1), lit.a) din Regulamentul CEE nr.2913/1992 privind Codul Vamal Comunitar, pentru cantitățile care depășesc limitele destinate uzului, care dispune:

„O datorie vamală la import ia naștere prin:

Neexecutarea uneia dintre obligațiile care rezultă, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate”.

Totodată nașterea datoriei vamale se stabilește conform prevederilor art.204 alin.(2) din același regulament mai sus menționat astfel “*Datoria vamală ia naștere fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datorii vamale încetează a mai fi îndeplinită...”, **adică în momentul emiterii bonului de vânzare**, respectiv acela în care cantitățile limitate în baza OUG 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale care modifică OUG nr.104/2002 privind regimul vamal al mărfurilor comercializate în regim duty-free, au fost depășite. În speță, în sarcina contestatoarei se stabilesc obligații de plată suplimentare constând în:*

-**taxe vamale** determinate pe baza naturii mărfurilor de import, a valorii în vamă și cantității la momentul plasării lor sub regimul de antrepozit vamal în baza art.112 alin.(3) din Regulamentul CEE nr.2913/1992 privind Codul Vamal

Comunitar. Aceste taxe sunt cele stabilite în Tariful vamal comun în vigoare la momentul nașterii datoriei vamale, respectiv momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datorii vamale încetează a fi îndeplinită;

-acciza în vamă și TVA în vamă. Întrucât atât faptul generator cât și exigibilitatea TVA în vama au intervenit la data eliberării pentru consum a produselor purtătoare de accize și TVA și importul acestora s-au stabilit în sarcina societății diferențele de accize și TVA aferente operațiilor de import efectuate pentru cantitățile ce depășesc limitele prevăzute în legislația sus amintită.

În același sens, într-o speță asemănătoare, se pronunță și Ministerul finanțelor publice prin Direcția de politici și legislație fiscală în domeniile vamal și nefiscal din cadrul Direcției generale legislație Cod fiscal care, în adresa nr..X./22.07.2011 comunicată Autorității Naționale a Vămirilor la solicitarea acesteia, și se arată că, în conformitate cu prevederile art.204 pct.1), lit.a) din Regulamentul (CEE) 2913/1992 *“O datorie vamală la import ia naștere prin nerespectarea uneia din obligații care rezultă în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate, sau În consecință, față de cele prezentate, se impune ca biroul vamal în a cărui rază de competență își desfășoară activitatea magazinul în cauză, sau alte organe de control abilitate ale autorității vamale, să ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea deciziei de regularizare a situației și aplicarea întocmai a prevederilor OUG 54/2010 privind combaterea evaziunii fiscale”.*

În drept, în materia calculului dobânzilor și penalităților de întârziere sunt incidente dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care la art.119 stipulează:

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

De asemenea, conform alin.(1) art.120 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precizează ca:

“ Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Având în vedere principiul de drept **“accesoriul urmează principalul”**, organele de control vamal au procedat legal la stabilirea accesoriilor aferente drepturilor vamale, în sumă totală de **.X. lei, pentru obligațiile principale în sumă de .X. lei.**

Având în vedere că societatea avea obligația de plată a accizei și TVA în vama pentru importurile efectuate, reprezentând depășirea limitei cantitative destinate uzului personal a mărfurilor în regim duty-free, aceasta a fost obligată la plata majorărilor de intarziere/dobanzilor și penalităților, stabilite de organele

vamale pentru diferența de TVA și acciză constatate la control, conform principiului **accessorium sequitur principale**.

În consecință, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, în mod legal organele de control au stabilit în sarcina **S.C. .X. S.A. obligații suplimentare în sumă totală de .X. lei, reprezentând taxe vamale, TVA, accize precum și accesoriile aferente acestor taxe.**

Referitor la susținerile contestatarii că prevederile Directivei 2008/118/CE a Consiliului din 16.12.2008 privind cantitatea de produse accizabile destinate uzului propriu al unei persoane private, ar stabili "necondiționat și suficient de precis" "un drept al persoanelor private la nivel comunitar" și că *statul român ar trebui să transpună aceste prevederi în legislația internă, având posibilitatea stabilirii unor cantități la fel de mari decât cele stabilite prin Directivă*", acestea sunt neîntemeiate din următoarele motive:

- Prevederile Directivei 2008/118/CE a Consiliului din 16.12.2008 reglementează cadrul general de **producere, deținere, circulație și monitorizare a produselor accizabile pe teritoriul comunitar**, sunt aplicate achizițiilor realizate de persoanele private, de produse accizabile pentru uz propriu și transportate personal de acesta **dintr-un stat membru al Comunității în alt stat membru** și au ca scop stabilirea exigibilității accizelor datorate în cazul deplasării și impozitării produselor accizabile după eliberarea pentru consum.
- Mai mult aceste prevederi sunt preluate în legislația națională armonizându-se cadrul de aplicare prin Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, art.206⁴³ respectiv pct.(99) din HG nr.44/2004 pentru aplicarea Normele metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal (*Partea a II-a conține normele metodologice de aplicare a [titlurilor VII - IX din Codul fiscal](#)*).
- În același sens, societatea nu aduce în susținere, la acest capăt de cerere, faptul că dispozițiile OUG nr.104/2002 privind regimul vamal al mărfurilor comercializate în regim duty-free, modificată prin OUG nr.54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, prevăd că mărfurile comercializate în regim de duty-free, „*li se aplică regimul vamal de export*” și sunt scutite de plata accizelor și TVA, elemente care nu au nici o legătură cu modalitatea de aplicare a Directivei 2008/118/CE a Consiliului din 16.12.2008 ce reglementează circulația intracomunitară a produselor cu accize plătite spre deosebire de comercializarea bunurilor în regim duty-free.

Referitor la susținerea contestatarii potrivit căreia, constatările privind „*comercializarea de produse nemarcate corespunzător cu timbrul „EXPORT” (...)* nu sunt relevante la stabilirea de sume la plată în mod suplimentar”, nu poate fi

reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât, potrivit art.VIII alin.(6) din OUG nr.54/23.06.2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, stipulează că „*băuturile spirtoase, precum și a produselor de tutun netimbrate existente în magazinele duty-free este permisă 30 calendaristice de la data intrării în vigoare*” a actului normativ sus amintit, termenul împlinindu-se la data de 23.07.2010.

Având în vedere prevederile sus amintite societatea avea obligația ca la data de 23.07.2010 să retragă de la vânzare stocurile de produse care nu erau marcate corespunzător până la definitivarea condițiilor privind aplicarea timbrului cu denumirea “EXPORT”. Din constatările organului de control a rezultat că societatea nu numai că nu a retras de la vânzare ci mai mult a continuat comercializarea produselor nemarcate conform prevederilor legale, drept pentru care în mod legal organele de control vamal au stabilit obligații suplimentare în sarcina contestatoarei.

Referitor la susținerile contestatarei potrivit cărora “*obligațiile fiscale principale sau accesoriile se achită în funcție de data comunicării lor*” acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât, în drept, în materia calculului dobânzilor și penalităților de întârziere sunt incidente dispozițiile art.119, respectiv art.120 alin(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare iar data comunicării către debitor a obligațiilor de plată **nu reprezintă un termen de scadență a datoriei vamale ci reprezintă o perioadă de grație în care societatea are obligația să achite drepturile vamale fără a se declanșa procedurile de executare silită, iar depășirea termenului de scadență atrage plata dobânzilor prevăzute de art.119 și art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare..**

Totodată se reține că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare fac distincție între termenul de plată și termenul de scadență întrucât la art.111(1) se precizează scadența creanțelor fiscale la expirarea termenelor prevăzute de Codul Fiscal sau de alte legi iar la alin.(2) al aceluiași articol stabilește termene de plată pentru obligațiile fiscale principale și accesorii în funcție de data comunicării acestora.

Astfel, se reține că termenul de scadență nu se confundă cu termenul de plată care reprezintă termenul până la care contribuabilul trebuie să achite suma respectivă și care este eșalonat în funcție de data comunicării, spre deosebire de data scadenței care este termen fix stabilită în raport cu norma juridică încălcată și cu natura impunerii.

În concluzie, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, în mod legal organele de control au stabilit în sarcina societății obligații suplimentare în sumă totală de .X. lei reprezentând:

- **taxe vamale: .X. lei**
- **Accize: .X. lei**
- **T.V.A.: .X. lei**
- **Dobânzi/major. Taxe Vamale: .X. lei**
- **Dobânzi/major. Accize: .X. lei**
- **Dobânzi/major. T.V.A.: .X. lei**
- **Penalități taxe vamale: .X. lei**
- **Penalități Accize: .X. lei**
- **Penalități T.V.A.: .X. lei**

drept pentru care în conformitate cu art.216 alin.1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art.11.1 lit.a) din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, conform careia *“Contestația poate fi respinsă ca:*

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”,

contestațiile urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

Decide :

Respingerea ca neîntemeiate a contestațiilor formulate de S.C. .X. S.A. împotriva Deciziilor pentru regularizarea situației nr..X./29.06.2011 și nr..X./22.06.2011 pentru obligații suplimentare în sumă totală de .X. lei emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. reprezentând:

- **taxe vamale: .X. lei**

- Accize: .X. lei
- T.V.A.: .X. lei
- Dobânzi/major. Taxe Vamale: .X. lei
- Dobânzi/major. Accize: .X. lei
- Dobânzi/major. T.V.A.: .X. lei
- Penalități taxe vamale: .X. lei
- Penalități Accize: .X. lei
- Penalități T.V.A.: .X. lei

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL
X